II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 14 maj 1997

om att en anmäld koncentration är förenlig med den gemensamma marknaden och med EES-avtalets funktion

(Ärende nr IV/M.856 – British Telecom/MCI (II))

(Endast den engelska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(97/815/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 57 i detta,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 4064/89 av den 21 december 1989 om kontroll av företagskoncentrationer [1], senast ändrad genom Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige, särskilt artikel 8.2 i denna,

med beaktande av kommissionens beslut av den 30 januari 1997 om att inleda ett förfarande i detta ärende,

efter att ha lämnat de berörda företagen möjlighet att yttra sig om kommissionens invändningar,

med beaktande av yttrandet från Rådgivande kommittén för koncentrationer [2], och

med beaktande av följande:

(1) Den 18 december 1996 anmälde British Telecommunications plc (BT) från Förenade kungariket och MCI Communications Corporation (MCI) att de avser genomföra en fusion av de båda företagen.

(2) Efter att ha granskat anmälan har kommissionen fastställt att den anmälda transaktionen omfattas av rådets förordning (EEG) nr 4064/89 (koncentrationsförordningen).

I. PARTERNA

(3) BT:s verksamhet består huvudsakligen av tillhandahållande av tjänster och utrustning på telekommunikationsområdet. Dess huvudsakliga tjänster och produkter består av när- och fjärrsamtal i Förenade kungariket, tillhandahållande av telelinjer för hushåll och företag, utlandssamtal från och till Förenade kungariket samt tillhandahållande av telekommunikationsutrustning för kunders lokaler. BT har också ett samriskföretag (som kallas Springboard) i Förenade kungariket tillsammans med News International som tillhandahåller Internetanslutning och skapar innehåll avsett för Internet. BT har även ett marknadsföringsavtal för Förenade kungariket med BSkyB. BT är även verksamt inter-

[1] EGT L 395, 30.12.1989, s. 1; rättad version i EGT L 257, 21.9.1990, s. 13.
[2] EGT C 372, 9.12.1997.

nationellt, bland annat i Europa genom samriskföretaget Concert som ägs tillsammans med MCI, men även genom andra europeiska samriskföretag.

(4) MCI är ett diversifierat kommunikationsföretag som erbjuder sina kunder ett stort sortiment av integrerade tjänster, däribland fjärrsamtal, trådlösa tjänster, närsamtal, personsökningstjänster, meddelandehantering, Internet, informationstjänster och driftsentreprenad (outsourcing) samt avancerad global kommunikation i Förenta staterna. MCI är även verksamt internationellt, bland annat i resten av Nord- och Sydamerika genom Concert. MCI är delägare i ett samriskföretag för satellit-TV-tjänster i Förenta staterna, i vilket även News Corporation är delägare. Denna andel i samriskföretaget innehas genom aktier i olika News Corporation-företag. MCI innehar för närvarande ett tillstånd för satellitsändningar i Förenta staterna.

II. TRANSAKTIONEN

(5) MCI slås samman med ett dotterbolag till BT som är inregistrerat i Delaware, Förenta staterna, och upphör att existera som juridisk person. Dotterbolaget får det nya namnet MCI Communications Corporation. Därefter ändras BT:s namn till Concert plc, som kommer att vara registrerat i London men med huvudkontor i både London och Washington.

(6) Concert plc organiseras efter geografiska skiljelinjer och efter kundgrupper. Tjänster till företag och konsumenter fortsätter att säljas under BT- och MCI-varumärken i Förenade kungariket respektive Förenade staterna samt genom särskilda företag. Ett antal nya divisioner skapas utifrån de båda företagens nuvarande verksamhet, bland annat en division för global systemintegration, en internationell division, en division med ansvar för multimedia och en annan med ansvar för globala allianser och samriskföretag.

III. KONCENTRATION

(7) Den föreslagna transaktionen är en fullständig sammanslagning av BT och MCI enligt artikel 3.1 a i koncentrationsförordningen. Efter det att sammanslagningen trätt i kraft annulleras de existerande MCI-aktierna och aktieägare i MCI, förutom BT, erhåller en andel av Concert plc:s depåaktier.

IV. GEMENSKAPSDIMENSION

(8) BT:s globala omsättning under räkenskapsåret 1995/96 översteg 17 miljarder ecu. MCI:s globala omsättning under kalenderåret 1995 översteg 11 miljarder ecu. BT:s omsättning inom gemenskapen för året 1995/96 översteg också 17 miljarder ecu. MCI är ett företag med säte i Förenta staterna och av bokföringsmässiga skäl anses dess intäkter härröra från Förenta staterna. Det finns olika sätt att angripa frågan hur telefonbolagens intäkter från utlandssamtal skall fördelas geografiskt. Parterna har tillhandahållit uppgifter som grundar sig på olika beräkningsmetoder. Oavsett vilken variant som används översteg MCI:s omsättning inom gemenskapen 250 miljoner ecu under 1995. Parternas omsättning i en och samma medlemsstat överstiger inte två tredjedelar av omsättningen inom hela gemenskapen.

(9) Följaktligen har koncentrationen en gemenskapsdimension enligt artikel 1 i koncentrationsförordningen.

V. FÖRENLIGHET MED DEN GEMENSAMMA MARKNADEN OCH MED EES-AVTALETS FUNKTION

A. Relevanta produktmarknader

(10) I sin inlaga hävdade parterna att det nästan inte förelåg någon horisontell överlappning mellan BT och MCI, med undantag för två områden: marknaden för tjänster som tillhandahålls av samriskföretaget Concert och audiokonferenser. Concert är verksamt på den globala marknaden för telekommunikationstjänster, där samriskföretaget tillhandahåller mervärdestjänster till multinationella affärskunder.

(11) Parterna är båda nätoperatörer på sina respektive hemmamarknader. Detta omfattar följande områden: inrikes allmänt tillgängliga kopplade taltelefonitjänster, mervärdestjänster, privata förhyrda linjer och internationella telekommunikationer.

(12) Inom dessa allmänna områden identifierade kommissionen flera marknader som kan anses relevanta för bedömningen av den föreslagna sammanslagningen, däribland internationella taltelefonitjänster, mervärdestjänster, telex-, audio- och videokonferenser samt telebetalkort. Den efterföljande undersökningen har emellertid visat att på vissa av dessa marknader skulle de nu rådande konkurrensförhållandena inte i någon betydande utsträckning direkt påverkas av den föreslagna transaktionen, antingen därför inte det inte skulle föreligga någon överlappning mellan parternas verksamheter (telex och videokonferenser) eller därför att överlappningen skulle vara minimal (telefonkort enligt en vid marknadsdefinition). Fastän marknaden för mervärdestjänster i tidigare beslut har definierats som global (se del V.B. – Relevanta geografiska marknader), behandlades eventuella farhågor beträffande konkurrensen som en följd av sammanslagningen av de

två företagens verksamheter på detta område i kommissionens beslut 94/579/EG av den 27 juli 1994 beträffande ett förfarande enligt artikel 85 i EG-fördraget och artikel 53 i EES-avtalet (ärende IV/34.857 – BT/MCI), som gällde BT/MCI:s ursprungliga samriskföretag Concert([3]). I alla händelser är detta inte en relevant marknad i den mening som avses i koncentrationsförordningen. Denna bedömning fokuseras därför endast på marknaderna för internationella taltelefonitjänster och audiokonferenser, där sammanslagningen av BT och MCI enligt resultaten från kommissionens undersökningar skulle påverka konkurrensförhållandena.

Internationella taltelefonitjänster

(13) Internationella taltelefonitjänster tillhandahålls fortfarande huvudsakligen genom att ett allmänt tillgängligt kopplat telefonnät används i både det land ifrån vilket samtalet kommer och det land dit det ska. Samtrafik mellan de inhemska näten i vilka två länder som helst tillhandahålls genom att transmissionskapaciteten på den internationella förbindelse som finns mellan de berörda länderna utnyttjas. En första fråga uppstår om huruvida satellit och kabel utgör utbytbara nät för samtalsleverans eller om de skall anses som separata. Parterna har i sin inlaga identifierat ett antal sätt på vilka en satellit inte klarar av att på ett tillfredsställande sätt ersätta land- och sjökabel (exempelvis större fördröjning i signalöverföringen, ekoeffekter, känslighet för miljö- och klimatförhållanden såsom kraftigt regn). Dessa synpunkter har bekräftats av många svarande, som uppgav att de inte ansåg satellit vara ett tillfredsställande substitut för kabel. Av dessa skäl är det lämpligt att vid bedömningen av den föreslagna sammanslagningen betrakta kabel och satellit som sinsemellan icke-utbytbara medel för tillhandahållande av internationella taltelefonitjänster av tillräcklig kvalitet.

(14) De automatiskt uppkopplade utlandssamtalen (IDD) utgör fortfarande den största delen av internationella taltelefonitjänster. IDD är en automatisk metod för att koppla upp eller ta emot telefonsamtal via det allmänt tillgängliga kopplade telefonnätet. Åtgärder vidtas för att samtalen skall förmedlas av internationella nätoperatörer via den transmissionsförbindelse som finns mellan dem. De kunder som efterfrågar IDD-telefonitjänster finns antingen i partiförsäljnings- eller slutkundsledet. Kunderna i partiförsäljningsledet är huvudsakligen telekommunikationsföretag som köper kopplad samtrafik med internationella transmissionsförbindelser som ägs av existerande operatörer. Kunderna i slutkundsledet utgörs både av slutanvändare i företag och privata slutanvändare.

([3]) EGT nr L 223, 27.8.1994, s. 36.

(15) Internationella taltelefonitjänster tillhandahålls även genom att internationella privata förhyrda förbindelser (IPLC), som hyrs av nätoperatörer, utnyttjas. IPLC är således ett annat sätt att göra internationella tjänster tillgängliga för kunderna. Dessa tjänster utgörs av avtal som ger kunden rätt att utnyttja internationell transmissionskapacitet vid enskilt köp. Kunderna utgörs oftast av antingen teleoperatörer eller företagskunder i slutkundsledet med stora behov av dessa tjänster. För närvarande tillhandahålls och debiteras IPLC i halva förbindelser. I Förenade kungariket tillhandahåller BT eller Mercury en terminering samt en teoretisk halva av den internationella delen, medan en korrespondent i ett annat land tillhandahåller den andra halvan av förbindelsen samt terminering i sitt hemland.

Audiokonferenser

(16) Audiokonferenser är en avreglerad tjänst enligt kommissionens direktiv 90/388/EEG av den 28 juni 1990 om konkurrens på marknaderna för teletjänster([4]), senast ändrat genom direktiv 96/19/EG([5]), och utgörs huvudsakligen av tillhandahållande av telefonkonferenser. Det inbegriper ett datorstyrt system (som kallas "brygga"), där flera telekonferensdeltagare kopplas ihop. Konferensen kan upprättas av en operatör eller med automatik. Den utrustning som används för att upprätta en brygga upprätthåller ljudets volym och tydlighet samt gör det möjligt för deltagarna att bli uppringda av operatören före konferensen (*call-out*-konferenser) eller att ringa upp på en förutbestämd tidpunkt (*call-in*-konferenser).

(17) Från slutanvändarnas synpunkt kan audiokonferenser betraktas som en avgränsad relevant marknad. Eventuella substitut (såsom videokonferenser eller möten) är väsentligt dyrare och det är osannolikt att de som utnyttjar audiokonferenstjänster skulle byta till sådana alternativ som svar på små men märkbara varaktiga höjningar av priset på denna tjänst.

(18) Båda parter tillhandahåller audiokonferenstjänster i Förenade kungariket. Genom sitt indirekt helägda dotterföretag Darome Teleconferencing UK (Darome) tillhandahåller MCI audiokonferenser i Förenade kungariket och i mindre utsträckning på andra håll i Europa.

([4]) EGT L 192, 24.7.1990, s. 10.
([5]) EGT L 74, 22.3.1996, s. 13.

B. **Relevanta geografiska marknader**

Internationella taltelefonitjänster

(19) Båda parter tillhandahåller internationella taltelefonitjänster. Båda har tillstånd att verka som internationella förbindelseoperatörer i sina respektive länder och MCI har nyligen beviljats tillstånd att verka som internationell förbindelseoperatör i Förenade kungariket. Båda är delägare av transatlantiska sjökablar. Från konsumentens synpunkt måste den relevanta geografiska marknaden för internationella taltelefonitjänster definieras med hänvisning till trafikrutter mellan vilket par av länder som helst, eftersom olika internationella rutter inte kan anses utgöra användbara substitut på efterfrågesidan. På utbudssidan förefaller det, enligt de flesta operatörer som kommissionen varit i kontakt med, som om möjligheten att utnyttja knutpunkter, det vill säga dirigera om trafik mellan Förenta staterna och Förenade kungariket genom tredje land, för närvarande inte är kommersiellt gångbart, eftersom det enligt det nuvarande systemet med avräkningstaxor och proportionell återtrafik skulle bli dyrare än att använda direkta rutter. Dessutom kan två tydliga geografiska marknader identifieras inom varje internationell rutt, där varje rutt består av den bilaterala trafik som kopplas upp i de berörda länderna. Även om vissa möjligheter finns för kunder att dra nytta av prisskillnader mellan vilka två länder som helst (till exempel genom telebetalkort och *call back*-tjänster), verkar dessa alternativ för närvarande inte kunna skapa ett tillräckligt starkt konkurrenstryck på befintliga inhemska operatörer. Den relevanta marknaden vid bedömningen av den föreslagna sammanslagningen är därför marknaden i Förenade kungariket för tillhandahållande av internationella taltelefonitjänster på rutten mellan Förenade kungariket och Förenta staterna.

(20) Parterna har tillhandahållit kartor där den existerande transatlantiska sjökabelkapaciteten visas. Enligt dessa kartor finns det fem huvudkablar – TAT 8, PTAT 1, TAT 9, TAT 11 och TAT 12/13 – som förmedlar denna trafik och som sträcker sig från Förenade kungariket till Amerikas östkust. Det är dessa kablar som identifierats som relevanta för bedömningen av den föreslagna sammanslagningen.

Audiokonferenser

(21) I sin anmälan framställer parterna marknaden för audiokonferenser som en nationell marknad, även om de menar att den relevanta marknadens geografiska omfång är större eller på väg att bli större. De svar som inkommit i samband med kommissionens undersökning ger vid handen att marknaden i princip skulle kunna betraktas som nationell.

(22) Enligt källor på marknaden äger de flesta audiokonferenser rum på nationella marknader. Kunderna efterfrågar i första hand leverantörer i det land i vilka de verkar, även om internationella konferenser också förekommer, särskilt mellan Förenta staterna och Förenade kungariket. Tillhandahållandet av audiokonferenstjänster fordrar målmedvetna försäljare i det land där tjänsten skall tillhandahållas. Kunderna inhandlar i regel inte tjänsten på en global eller internationell marknad, även om en audiokonferens omfattar deltagare från olika länder.

C. **Bedömning av konkurrensläget**

Andelar av marknaden för internationella taltelefonitjänster på rutten Förenade kungariket–Förenta staterna

(23) Med intäkter från kunder i Förenade kungariket på [. . .](6)miljoner ecu uppgår BT:s andel av marknaden för automatisk uppkoppling av utlanssamtal i Förenade kungariket till [. . .](7) på rutten mellan Förenade kungariket och Förenta staterna. Mercury har en andel på [. . .](8) av trafiken och övriga (huvudsakligen återförsäljare) har en andel på [. . .](9). Uttryckt i termer av betalningar som korrespondenter i Förenta staterna gjort för att få utnyttja rutten Förenade kungariket–Förenta staterna, förefaller BT:s andel av marknaden för inkommande trafik vara ännu större, med intäkter pa [. . .](6) miljoner ecu, vilket motsvarar [. . .](7) av marknaden Mercury svarar med [. . .](8) för resten.

(24) Vad gäller IPLC har BT en marknadsandel på [. . .](7), medan Mercury svarar för resten. Dessa andelar har varit stabila de senaste tre åren.

(25) BT har fortfarande en mycket stark ställning på de inhemska marknaderna. BT:s andel av de inhemska trunkledningarna uppgår till ungefär [. . .](10) och intäkterna till mer än [. . .](6) miljarder ecu. Vad gäller nationella förhyrda linjer i Förenade kungariket har BT en marknadsandel på [. . .](10) mätt i volym och Mercury en andel på [. . .](9), medan övriga svarar för resten. Vad avser accessnätet har BT med intäkter på [. . .](6) miljarder ecu en marknadsandel på [. . .](10).

(6) Struket. Affärshemlighet. I den offentliggjorda versionen av beslutet har viss information utelämnats eller ersatts med intervall enligt bestämmelsen i artikel 17.2 i förordning (EEG) nr 4064/89 om skyldighet att inte lämna ut uppgifter som omfattas av affärssekretess.
(7) Mellan 50 % och 70 %.
(8) Mindre än 35 %.
(9) Mindre än 15 %.
(10) Över 75 %.

(26) BT:s stora andel av marknaden för internationella taltelefonitjänster på rutten Förenade kungariket–Förenta staterna förstärks av att företaget för närvarande kontrollerar accessnäten i Förenade kungariket. Mot bakgrund av de ledtider och stora investeringar som krävs för att utveckla lokala nät, är det sannolikt att BT:s starka ställning på denna marknad kvarstår den närmaste tiden.

Systemet med avräkningstaxor

(27) De allra flesta internationella telefonsamtal är för närvarande automatiskt uppkopplade utlandssamtal. Dessa hanteras genom ett "korrespondentsystem", i vilket minst två internationella operatörer är inblandande när samtal skall kopplas upp och termineras (det vill säga levereras). Det sysem som tillämpas för att fastställa det belopp som skall betalas från den ena parten till den andra och som tillämpas för att utföra denna betalning kallas systemet med avräkningstaxor.

(28) En avräkningstaxa är en taxa som förhandlats fram mellan internationella operatörer och grundas på föreställningen att operatörerna gemensamt tillhandahåller internationella telefonitjänster genom att halvvägs mellan länderna vidarekoppla samtal till varandra. Därför är en avräkningstaxa en specialform av samtrafiktaxa som behandlar internationell trafik annorlunda än inhemsk trafik. Tillhandahållandet av en internationell halv förbindelse kombineras i själva verket med anslutningen till en internationell nätgränsstation i mottagarlandet och med den inhemska terminering av samtalet som operatörerna i varje ände utför.

(29) Systemet med avräkningstaxor utarbetades ursprungligen på den tiden då internationella tjänster tillhandahölls av ett monopolföretag i varje land. När telekommunikationsmarknaden avregleras i ett av länderna i ett visst landpar uppstår problemet med att återupprätta balansen mellan monopolföretaget och leverantörerna av internationella telekommunikationstjänster i det avreglerade landet. Därför infördes regleringar i form av systemen med proportionell återtrafik och parallel avräkning. Enligt systemet med proportionell återtrafik skall varje internationell operatör i det avreglerade landet som ingår avtal med en utländsk korrespondent i ett icke-avreglerat land tilldelas en så stor andel av den trafik som kommer tillbaka från den utländska korrespondenten som motsvarar den mängd trafik som operatören skickar till denna. Systemet med parallell avräkning innebär att ingen operatör får komma överens med en korrespondent om ett termineringspris som skiljer sig från det pris som samma korrespondent tar ut av andra konkurrerande operatörer i samma ursprungsland.

(30) Det belopp som den operatör som kopplar upp ett samtal skall betala till den operatör som terminerar det uppgår vanligtvis till halva avräkningstaxan och går under benämningen utjämningstaxa. I praktiken kvittar operatörerna de utjämningstaxor som de är skyldiga varandra och om samtalstrafiken mellan de båda berörda länderna är i balans, byter mycket begränsade summor pengar ägare. Men i de fall där trafikflödena är större i den ena av de båda riktningarna – vilket för närvarande är fallet mellan Förenta staterna och Förenade kungariket, där större samtalstrafik flyter in i Förenade kungariket än vad som flyter i motsatt riktning – uppstår nettokassaflöden. En operatör som terminerar mer trafik än vad han inleder kommer att finna att utjämningsintäkterna från den andre operatören överstiger de utjämningskostnader han måste betala för terminering av egna utgående samtal.

(31) Med tiden har kostnaden för internationell telekommunikation sjunkit, de senaste åren ganska kraftigt, som ett resultat av de lägre kostnaderna för både kopplings- och transmissionsteknik. Avräkningstaxorna har emellertid inte sjunkit lika mycket som de bakomliggande kostnaderna. De samtalsavgifter som åläggs slutkonsumenterna är dessutom fortfarande så högt satta att de täcker alla kostnader för teoretiska avräkningstaxor, trots att dessa är bra mycket högre än de kostnader som belastar operatörerna på båda sidor för att hantera trafiken på samma rutt.

Den nya rättsliga ramen och dess inverkan på konkurrensutvecklingen

(32) Den föreslagna sammanslagningen äger rum samtidigt som många nationella regelsystem gradvis går mot full avreglering på telekommunikationsområdet. Denna process har nyligen förts ett steg längre i Förenade kungariket genom att regeringen beslutat att öppna marknaden för internationella förbindelser för konkurrens. Detta åtföljdes av att 45 nya internationella förbindelselicencer (IFL) utfärdades i januari 1997, av vilka många beviljades operatörer från Förenta staterna, samt att kravet på proportionell återtrafik i Förenade kungariket avskaffades. Enligt de nya regler som nyligen fastställts i den förordning om ökad flexibilitet vid internationella avräkningar som utfärdats av the Federal Communications Commission (FCC)([11]), kommer det i Förenta staterna att vara tillåtet för operatörer från Förenta staterna att med utländska korrespondenter förhandla fram alternativa lösningar för inbördes betalningar som skiljer sig från systemet med avräk-

([11]) FCC:s fjärde rapport och förordning om internationella avräkningstaxor, antagen 26 november, 1996.

ningstaxor, under förutsättning att de länder där dessa korrespondenter är verksamma klarar de krav som ställs i det test som FCC antagit och som skall säkerställa likvärdiga konkurrensmöjligheter (*effective competitive opportunities*-test, ECO) eller åtminstone att operatören från Förenta staterna kan påvisa att avvikelsen från det rådande systemet kommer att främja marknadsinriktad prissättning och konkurrens samtidigt som missbruk av marknadsinflytande från den utländske korrespondentens sida förhindras. I de nya reglerna föreskrivs också att för att det nödvändiga tillståndet från FCC skall erhållas, måste de operatörer som förhandlar fram alternativa lösningar för inbördes betalningar som berör mer än 25 % av den utgående eller 25 % av den inkommande trafiken på en bestämd rutt påvisa att villkoren inte är orimligt diskriminerande eller på ett icke-diskriminerande sätt erbjuda sådana villkor till konkurrerande operatörer.

(33) Som en följd av denna avregleringsprocess finns nu möjligheten för en internationell operatör med tillstånd att bedriva verksamhet i både Förenta staterna och Förenade kungariket att tillhandahålla telefonitjänster mellan dessa två länder på *end-to-end*-basis, genom att terminera samtal i den del av operatörens internationella nät som ligger i utlandet och genom att ha direkt tillgång till de separata tjänsterna i det främmande landets inhemska nät eller de eventuella egna nät som operatören etablerat där.

(34) Även om det till följd av det nya regelverk som beskrivits ovan förefaller rimligt att förvänta sig att konkurrensen kommer att förstärkas ytterligare under de kommande åren på rutten mellan Förenta staterna och Förenade kungariket, råder det fortfarande betydande osäkerhet om hur och inom vilket tidsperspektiv marknaden faktiskt kommer att röra sig från det nuvarande systemet med avräkningstaxor till ett system med verkligt kostnadsbaserade termineringsavgifter.

(35) I detta avseende är det värt att konstatera att under det rådande systemet med avräkningstaxor har befintliga operatörer mycket få incitament att övergå till verkligt kostnadsbaserad prissättning av samtrafiken. De samtalsavgifter som kunderna idag betalar motsvarar hela den teoretiska avräkningstaxa som betalas till de utländska operatörer som terminerar samtalen, medan avräkningsintäkter för inkommande trafik inte beaktas. Eftersom avräkningstaxorna fortfarande är högre än kostnaderna, har befintliga operatörer således betydande nettointäkter från kopplad internationell trafik. På rutten mellan Förenta staterna och Förenade kungariket gäller detta i synnerhet befintliga operatörer i Förenade kungariket, för vilka den nuvarande obalansen i trafiken med operatörer från Förenta staterna är så stor att inflödet av avräkningsbetalningar är betydligt större än utflödet till korrespondenter i Förenta staterna. Även de operatörer i Förenta staterna som i dagsläget har ett nettoutflöde av avräkningsbetalningar innebär emellertid intäkterna från returtrafiken att de åtnjuter en ekonomiskt gynnsammare situation än vad som skulle ha varit fallet om de samtalsavgifter som kunderna betalar grundades på de verkliga kostnaderna för att hantera samtal.

(36) Eftersom de befintliga operatörerna saknar incitament att överge systemet med avräkningstaxa, förefaller det sannolikt att en ökning av konkurrensen åtminstone på kort till meddellång sikt i stor utsträckning kommer att vara beroende av att nya operatörer ger sig in på marknaden. Vissa potentiellt begränsande faktorer, såsom tillgång till transatlantisk transmissionskapacitet samt inhemsk hopkoppling med transatlantisk kabelkapacitet och accessnätsterminering, verkar emellertid vara avgörande i detta avseende och måste därför beaktas när den föreslagna sammanslagningen skall bedömas.

(37) Under granskningen av denna företagssammanslagning har några konkurrenter hävdat att lika tillträde skulle krävas i Förenade kungariket som ett villkor för godkännande av sammanslagningen. Andra konkurrenter har uttryckt motsatt åsikt och hävdat att det nuvarande systemet inte utgör något verkligt hinder. Lika tillträde innebär att kunder som ringer internationella samtal måste slå samma antal siffror för att välja vilken långdistansoperatör som helst. Enligt den nuvarande rättsliga ramen skulle BT vara den operatör som väljs som standard, medan kunderna måste slå ytterligare siffror för att välja någon annan operatör. Kommissionen har dragit slutsatsen att den anmälda företagssammanslagningen i sig inte har någon inverkan på de eventuella svårigheter som konkurrenterna kan ha till följd av bestämmelserna i Förenade kungariket beträffande nummerplanen, vilka fanns redan innan.

Kapacitet på transatlantiska transmissionsförbindelser

(38) Den nuvarande transatlantiska sjökabelkapaciteten har till övervägande delen utvecklats av konsortier av teleoperatörer, som var och en äger en procentandel i kabeln i förhållande till sitt bidrag till kostnaden för projektet. När kabeln läggs köper varje konsortiemedlem den kapacitet den behöver (betecknas tilldelad kapacitet). En kabel byggs emellertid normalt med överskottskapacitet, och denna utnyttjas vanligtvis som en gemensam reserv. Medlemmar i konsortiet kan efter överenskommelse med de övriga konsortiemedlemmarna få tillgång till denna kapacitet, förutsatt att de betalar de historiska kostnaderna samt underhålls- och serviceavgifter i förhållande till den andel de förvärvar.

(39) Kapaciteten i den gemensamma reserven består av hela förbindelser och säljs i allmänhet som sådana. De lagbestämmelser som tills helt nyligen hindrade en teleoperatör från att inneha en förbindelselicens för båda ändarna av en internationell kabel innebar emellertid att hela förbindelser endast kunde användas för transport. Om en förbindelse skulle användas för direkt förmedling av bilateral automatiskt uppkopplad internationell trafik (IDD-trafik) över det allmänt tillgängliga kopplade telenätet, var det nödvändigt att konfigurera den i form av en matchande halv förbindelse, dvs. så att de två förbindelseoperatörerna i vardera ändan av kabeln kom att äga hälften var av en hel förbindelse. Var och en av operatörerna måste förfoga över relevanta internationella förbindelselicencer i det land från vilket han verkade. IDD-trafik kunde sedan förmedlas mellan de båda operatörerna på korrespondentbasis. Som ett alternativ till direkt ägande av halva förbindelser (endast möjligt för operatörer som var medlemmar i det ursprungliga kabelkonsortiet) kan halva förbindelser hyras eller tilldelas i form av en oåterkallelig nyttjanderätt (*indefeasible right of user,* IRU – se punkt 41). På den transatlantiska rutten mellan Förenade kungariket och Förenta staterna kommer en brittisk operatör att äga halva förbindelser på den östra sidan (från Förenade kungariket till mitten av Atlanten) som matchas av halva förbindelser på den västra sidan, vilka ägs av en amerikansk operatör. Hela förbindelser som ägs av en enda konsortiemedlem kan användas för transport eller kan vara av värde med tanke på möjligheten av en avreglering på den utländska sidan. Alternativt kan de hyras ut som internationella privata förhyrda förbindelser (IPLC).

(40) När kabeln tagits i bruk är det normalt omöjligt att delta i konsortiet på samma finansiella villkor som de ursprungliga deltagarna. Tredje part som önskar få tillgång till kabeln måste erhålla tillstånd till detta från de befintliga medlemmarna. Berörd tredje part måste antingen försöka att få tillgang till förbindelser som är tilldelade medlemmar i konsortiet eller till kapacitet i den gemensamma reserven.

(41) För att förvärva redan tilldelad kapacitet som har konfigurerats som en matchande halv förbindelse är det vanligtvis nödvändigt att nå en överenskommelse med ägarna av båda ändarna av den relevanta halva förbindelsen. Varje halva av förbindelsen kan hyras ut, normalt för en period på omkring ett år, men längre perioder kan komma i fråga. Alternativt kan kapaciteten tilldelas på grundval av en oåterkallelig nyttjanderätt under kabelns livslängd (oåterkalleliga nyttjanderätter har många likheter med äganderätt, men innebär vanligtvis inte något finansiellt intresse i kabeln och ger inte heller någon rösträtt i styrelsen). När de båda ändarna av förbindelsen ägs av olika operatörer, vilket är det normala, är det vanligtvis nödvändigt att erhålla medgivande från ägarna av båda ändarna av kabeln innan någon ända av en matchande halv förbindelse kan tilldelas en trede part.

(42) När en tredje part önskar få tillgång till kapacitet som finns i den gemensamma reserven, måste denne förhandla med en eller flera medlemmar av konsortiet för att erhålla den kapacitet som tilldelats vederbörande medlem eller vederbörande medlemmar, varefter oåterkalleliga nyttjanderätter kan tilldelas tredje part. Mekanismerna bakom sådana beslut och fastställandet av priser och villkor är inte helt genomblickbara.

Tillgång till kapacitet på transatlantiska kablar

(43) Vad gäller nuvarande ägande av transatlantisk kabelkapacitet är BT och MCI, tillsammans med AT&T, bland de största ägarna av de kablar som är relevanta i denna bedömning (se del B. Relevanta geografiska marknader).

(44) Frågan om hur mycket kapacitet som faktiskt är tillgänglig för BT och MCI har visat sig komplicerad. Både på den östra och västra sidan av de relevanta transatlantiska kablarna är en betydande andel av nuvarande kapacitet tilldelad icke-amerikanska eller icke-brittiska operatörer som inte innehar licens att tillhandahålla taltelefonitjänster på rutten mellan Förenta staterna och Förenade kungariket. Deras kapacitet utnyttjas därför huvudsakligen i transportsyfte (dvs. som ett mellanled för överföring av trafik till andra länder) på grundval av långtidskontrakt med deras korrespondenter på den utländska sidan, vilket i sin tur innebär att det uppstår inte obetydliga kostnader för koppling om denna kapacitet skulle omfördelas till rutten mellan Förenade kungariket och Förenta staterna. Om man bortser från dessa operatörer visar beräkningar som gjorts på grundval av uppgifter från parterna att BT äger ca [. . .](12) av den totala tilldelade kapaciteten på den östra sidan av de relevanta transatlantiska kablarna, MCI äger ca [. . .](13), AT&T ca [. . .](13) och Mercury ca [. . .](13), medan andra amerikanska operatörer såsom MFS/Worldcom och Sprint vardera har mindre än [. . .](13). På den västra sidan skulle BT vara berättigat till ca [. . .](13), MCI ca [. . .](14), AT&T ca [. . .](15), MFS/Worldcom och Sprint vardera ca [. . .](13) och Mercury ca [. . .](13). Dessa uppgifter antyder att BT har den största

(12) Mellan 40 % och 50 %.
(13) Mindre än 25 %.
(14) Mindre än 30 %.
(15) Mellan 40 % och 50 %.

enskilda kapacitetsandelen på den östra sidan, och att MCI och BT tillsammans är de näst största ägarna på den västra sidan.

(45) Parterna har bekräftat att om BT:s och MC:s matchade kapacitet och samlade kapacitet vad gäller hela förbindelser kombineras skulle det vara möjligt att överföra hela BT:s och MCI:s nuvarande trafik mellan Förenta staterna och Förenade kungariket i båda riktningarna. De påstår också att andra operatörer, som t.ex. AT&T, har tillräcklig kapacitet för att kunna själv-korrespondera för hela sin nuvarande kopplade trafik på rutten mellan Förenta staterna och Förenade kungariket. Parterna har emellertid anfört att för en mera korrekt beräkning av deras kapacitetsrättigheter på rutten mellan Förenta staterna och Förenade kungariket skulle det vara nödvändigt att bortse från kapacitet som de antingen redan utnyttjar, eller som de har förvärvat för transportändamål (dvs. för överföring av trafik som termineras av korrespondenter i andra länder än Förenade kungariket eller Förenta staterna) och att man även bortser från deras kapacitet i kablar som också förs i land i andra länder än Förenade kungariket, i den utsträckning som denna kapacitet är tilldelad andra rutter.

(46) Alla de relevanta transatlantiska kablarna har också landningspunkter i andra länder än Förenade kungariket (som t.ex. Frankrike, Spanien och Irland) och förbindelser förvärvas vanligtvis för att överföra trafik på särskilda rutter. Som bekräftats av svar från större konkurrenter skulle emellertid förbindelser som köpts på TAT 12/13 för rutten mellan Förenta staterna och Frankrike till skillnad mot andra kablar i princip också kunna användas för trafik mellan Förenta staterna och Förenade kungariket, med konsortiemedlemmarnas medgivande, eftersom den specifika konfigureringen av kabeln (som är utformad som ett ringsystem mellan Förenta staterna, Förenade kungariket och Frankrike) gör det möjligt att dirigera trafiken den eller andra vägen runt ringen.

(47) Frågan om transportkapacitet är svårare, eftersom nästan hela den överlappande kapacitet som parterna förfogar över består av hela förbindelser som endast nyligen har förvärvats på TAT 12/13 och som därför fortfarande är oanvända. I motsats till den transportkapacitet som ägs av icke-amerikanska eller icke-brittiska operatörer skulle denna kapacitet i princip kunna tilldelas rutten mellan Förenade kungariket och Förenta staterna utan att parterna skulle ådraga sig nämnvärda kostnader för koppling. Även om den kapacitet som parterna uppger vara reserverad för deras transportbehov utelämnas skulle den föreslagna företagssammanslagningen, om liknade avdrag också görs för parternas viktigaste konkurrenter på rutten mellan Förenade kungariket och Förenta staterna, ändå resultera i en överlappning på ca [. . .](16) av den totala kapaciteten på den östra sidan (eller 126 2Mbit-förbindelser av ett uppskattat totalt antal av [. . .](17) 2Mbit-förbindelser), där den övervägande delen hänför sig till TAT 12/13, vilket är tillräckligt för att förstärka den starka ställning BT redan innehar.

(48) Enligt uppgifter från partena fanns det dessutom på anmälningsdagen fortfarande tillräckligt med kapacitet som inte tilldelats på TAT 12/13 för att täcka behoven bland de operatörer i Förenade kungariket som nyligen erhållit licens. Vid den senaste tilldelningsomgången för TAT 12/13, som ägde rum i januari 1997, köpte BT och MCI betydande mängder ny kapacitet ([. . .](17) respektive [. . .](17) hela förbindelser på 2 Mbit/s). Andra medlemmar i konsortiet, som t.ex. AT&T, köpte också kapacitet i enlighet med sin procentuella ägarandel i kabeln. Dessa förvärv har varit i en storleksordning som fått nya operatörer (dvs. de som nyligen erhållit internationella förbindelselicenser i Förenade kungariket) att klaga över att det nu praktiskt taget inte finns något utrymme kvar på kabeln för nya operatörer. Endast [. . .](18) av kabelns designkapacitet (vilket motsvarar ca [. . .](18) av den totala kapaciteten på alla de relevanta transatlantiska kablarna) är ännu inte fördelad. Ännu utestående efterfrågan på kapacitet på TAT 12/13 från konsortiets medlemmar, inklusive BT och MCI själva, överstiger emellertid klart mängden gemensam reservkapacitet, vilket gör det ännu svårare för nya operatörer att komma in på marknaden.

(49) Parterna påstår att oberoende av om det för närvarande finns tillräckligt mycket ledig kapacitet på befintliga kablar kommer stora mängder ny kapacitet snart att bli tillgänglig till följd av både den kommande uppgraderingen av TAT 12/13 (som med införande av ny transmissionsteknik kommer att fördubbla systemets nuvarande kapacitet) och driftstagningen av nya kablar, som t.ex. det planerade kabelprojektet Gemini mellan MFS och Cable & Wireless (som förväntas fördubbla den nuvarande totala transatlantiska kapaciteten).

(50) Trots den förväntade nya kapacitetsutvecklingen kommer medlemmar i konsortiet fortfarande att ha valmöjligheter vid tilldelningen av den eventuella extrakapacitet som kan uppkomma genom uppgraderingen av TAT 12/13. Eftersom den extra kapacitet som uppkommer genom uppgraderingen av TAT 12/13 eller genom att den nya Gemini-kabeln

(16) Mindre än 15 %.
(17) Struket. Affärshemlighet.
(18) Mindre än 15 %.

tas i bruk fullt ut sannolikt inte blir tillgänglig före utgången av 1998, återstår fortfarande frågan om den kommer att vara tillräcklig för att hålla jämna steg med ökningen i efterfrågan. Det råder allmän enighet om att efterfrågan på kabelkapacitet kommer att öka. Några av de företag som inkommit med svar tror att på grund av de extremt höga kapacitetskrav som utbredningen av Internet medför, och det stora antalet nya aktörer som kan komma att uppträda på marknaden till följd av den kommande avregleringen av telemarknaderna i Europa, kommer även denna ytterligare kapacitet snart att vara otillräcklig eller i bästa fall bara erbjuda en temporär avlastning. Det kan noteras att TAT 12/13 endast togs i full drift i början av 1996 och att det på grund av efterfrågan på ytterligare allokering från befintliga operatörer endast tog sex till nio månader att uttömma i stort sett hela den återstående kapaciteten på den kabeln.

(51) Inträdet av nya förbindelseoperatörer på marknaden för internationella taltelefonitjänstser på rutten Förenta staterna–Förenade kungariket kommer följaktligen i stor utsträckning att vara avhängig av huruvida och till vilket pris de befintliga operatörerna kommer att kunna göra tillräcklig kapacitet tillgänglig för dem. Parterna har inga särskilda skyldigheter att frigöra kapacitet, och de kan vägra om de till exempel anser att de behöver kapaciteten själva.

Inhemsk samtrafik med transatlantisk kabelkapacitet och accessnätsterminering

(52) All trafik som överförs via en internationell kabel måste passera igenom kabelstationsutrustningen på båda sidor för att termineras i respektive land. Via anslutningsmöjligheter *(backhaul)* överförs internationella samtal från kabelns landningsstation till någon lämplig punkt för anslutning till ett inhemskt nät och sedan till ett lokalnät (accessnätet) och ut till den slutliga mottagaren.

(53) Internationella samtal debiteras för närvarande till korresponderande operatörer enligt systemet med utjämningstaxor, där icke kostnadsbaserade avgifter är överenskomna för terminering av samtal som härrör från utlandet. Detta återspeglar den traditionella marknadsstrukturen för internationella samtal, där inhemskt baserade monopoloperatörer kommer överens om att terminera varandras trafik. I Förenade kungariket bör beviljandet av 45 nya internationella förbindelselicenser uppmuntra konkurrens på detta område och en övergång till en kostnadsbaserad terminering.

(54) De EU-direktiv som för närvarande gäller på detta område (Europaparlamentets och rådets direktiv 95/62/EG av den 13 december 1995 om tillhandahållande av öppna nät (ONP) för taltelefoni[19] och direktiv 90/388/EEG) innehåller särskilda regler för att säkerställa att skälig begäran om anslutning tillmötesgås på grundval av icke-diskriminerande, proportionella och genomblickbara villkor. Om affärsmässiga förhandlingar inte leder till någon överenskommelse inom en skälig tidsperiod, skall medlemsstaterna enligt dessa regler själva fastställa villkoren och kraven för anslutningen och säkerställa att kostnadsredovisningssystemen som används av operatörerna i samband med tillhandahållandet av taltelefoni och allmänt tillgängliga telenät identifierar de kostnadskomponenter som är relevanta för prissättningen vid erbjudanden om anslutning.

(55) Enligt sin licens i Förenade kungariket är BT även förpliktigat att offentliggöra separat redovisning för sina affärsverksamheter (inklusive samtrafikstjänster). Företaget är desssutom förpliktigat att bland annat offentliggöra sina kostnadsbaserade avgifter för samtrafikstjänster och de kostnader som ligger till grund för sådana avgifter. BT är för närvarande förpliktigat att ge andra operatörer tillträde till kabellandningsstationer och anslutning till sitt kopplade nät, båda på kostnadsbaserade villkor. Villkor om icke otillbörlig diskriminering och god handelssed är också fastställda för BT i företagets licens. Tillträde till BT:s förbindelser skall därför tillhandahållas andra operatörer på samma villkor som när BT tillhandahåller tillträde och tjänster till sig självt.

(56) OFTEL, tillsynsmyndighet på telekommunikationsområdet i Förenade kungariket, fastställer för närvarande samtrafiksavgifterna för BT:s tjänster till andra nät- och ISR-operatörer med licens i Förenade kungariket. Avgifterna är fastställda på grundval av helt fördelade kostnader. För framtiden är det planerat att BT från oktober 1997 skall fastställa sina egna avgifter inom en definierad ram. BT:s samtrafikavgifter kommer att vara baserade på tillkommande kostnader på lång sikt *(long run incremental costs)* och pristak kommer att fastställas för samtrafikavgifterna där det inte finns någon effektiv konkurrens vad gäller tjänster. OFTEL kommer att fastställa ursprungstaxan, som kommer att omfattas av ett pristak som minskar den verkliga avgiften varje år för att återspegla förväntade effektivitetsförbättringar. Enligt denna ram kommer två paket med samtrafikstjänster att införas. Samtalsterminering kommer att strikt regleras som en flaskhalstjänst i ett separat paket. För andra tjänster, som t.ex. *in-span handover* och *customer-sited handover,* kommer egna separata pristak att fastställas.

(57) Vad gäller *backhaul*-anslutning är priserna baserade på priser för rätten att passera över annans område,

[19] EGT L 321, 30.12.1995, s. 6.

vilka är jämförbara med de priser som gäller för andra privata inrikesförbindelser. Separata priser har under några månader erbjudits på marknaden för *backhaul*-anslutning. OFTEL övervakar noggrant de priser som BT erbjuder. Inträdet på marknaden av alternativa leverantörer av *backhaul*-anslutningar, som t.ex. Energis och MFS, gör att det finns anledning att förvänta sig att konkurrensen om tillhandahållandet av dessa förbindelser kommer att öka ytterligare i takt med den ökande efterfrågan från de operatörer som nyligen erhållit licens på den internationella taltelefonimarknaden.

Effekten av företagssammanslagningen

(58) Genom att sammanföra BT:s och MCI:s kabelkapacitet på rutten Förenade kungariket–Förenta staterna skulle företagssammanslagningen ge parterna möjlighet att själv-korrespondera, dvs. de kan överföra sin transatlantiska trafik via *end-to-end*-förbindelser som de helt och hållet äger själva. Den sammanslagna enheten skulle därför kunna absorbera utjämningsbetalningar för all den trafik som BT och MCI för närvarande sänder till varandra på korrespondentbasis och skulle kunna dra fördel av en mer effektiv användning av den transmissionskapacitet som den på grund av tidsskillnaderna mellan Förenta Staterna och Förenade kungariket skulle ha tillåtelse att använda.

(59) Denna möjlighet att självkorrespondera är för närvarande inte tillgänglig för någon annan befintlig konkurrent på rutten mellan Förenade kungariket och Förenta staterna som har en betydande utgående trafik från Förenade kungariket. Med tanke på deras stora trafikvolym och absorberingen av utjämningsbetalningarna skulle parterna ha en kostnadsstruktur som det inte är lätt för andra att efterlikna. I sitt beslut att inleda en andra fas av granskningen av detta ärende befarade kommissionen att denna möjlighet skulle kunna leda till omstyrning av knutpunkter och trafik på rutterna mellan Förenta staterna och Europa på ett sätt som skulle kunna försvaga den konkurrensmässiga ställningen för BT:s konkurrenter i Förenade kungariket. Den andra fasen av granskningen har emellertid visat att det exakta mönstret för en sådan omstyrning av trafiken även skulle bero på konkurrenternas reaktion och därför inte kan fastställas med säkerhet. Eftersom de åtaganden som gjorts av parterna (se del VI nedan) kommer att underlätta självkorrespondering för andra operatörer, behöver frågan om omstyrning av trafiken inte analyseras vidare.

(60) I princip bör varje steg bort från ordningen med avräkningstaxor till ett system med kostnadsorienterade termineringsavgifter betraktas som en positiv utveckling ur konkurrenssynpunkt, förutsatt att konkurrenstrycket är tillräckligt stort för att konsumenterna skall kunna dra fördel av lägre priser. Med tanke på BT:s och MCI:s kombinerade kabelkapacitet på rutten mellan Förenade kungariket och Förenta staterna och BT:s ställning på marknaden för utgående trafik från Förenade kungariket, skulle den sammanslagna enheten kunna hindra andra befintliga operatörer från att tillhandahålla *end-to-end*-tjänster för någon betydande trafikvolym. Därmed skulle den sammanslagna enheten kunna hindra utvecklingen av ett tillräckligt konkurrenstryck på rutten mellan Förenade kungariket och Förenta staterna för att de förväntade fördelarna skall komma användarna av internationella taltelefonitjänster i Förenade kungariket till godo.

(61) Detta beror huvudsakligen på det faktum att på grund av BT:s dominerande ställning på marknaden för internationella taltelefonitjänster på rutten mellan Förenade kungariket och Förenta staterna består det mesta av de amerikanska operatörernas transatlantiska kabelkapacitet av halva förbindelser på den västra sidan, som idag matchas med BT på den östra sidan. BT:s medgivande skulle därmed krävas om de önskar erhålla hela förbindelser genom att byta ut den del av sin kapacitet på den västra sidan mot BT:s relevanta halva förbindelser, eller önskar matcha sina halva förbindelser på den västra sidan med andra korrespondenter i Förenade kungariket. Eftersom affärsmässiga överenskommelser mellan ägare av kabelkapacitet måste uppnås, skulle den tid som är nödvändig för sådana omkonfigureringar i hög grad vara avhängig av BT:s vilja att samarbeta.

(62) Dessutom skapar den nuvarande ordningen med avräkningstaxor få incitament för alla befintliga operatörer att gå över till kostnadsbaserade termineringsavgifter, eftersom denna ordning ger dem möjlighet till betydande intäkter från skillnaden mellan de taxor som abonnenterna betalar och de verkliga kostnaderna i samband med hanteringen av telefonsamtalen. Det förefaller därför rimligt att hävda att på marknaden för internationella teletjänster på rutten mellan Förenade kungariket och Förenta staterna är den takt med vilken konkurrensen kan förväntas öka och fördelarna från lägre leveranskostnader kan förväntas komma konsumenterna till godo i stor utsträckning avhängig av om nya internationella förbindelseoperatörer lyckas komma in på marknaden. För att vinna marknadsandelar kommer de att erbjuda abonnenterna attraktiva taxor och kommer sannolikt att vara mer villiga än befintliga operatörer att kringgå systemet med avräkningstaxor, antingen genom att förhandla fram kostnadsbaserade termineringsavgifter med utländska operatörer, eller genom att finna ett sätt att själv-korrespondera.

(63) Många av de företag som erhållit nya förbindelselicenser i Förenade kungariket är redan verksamma inom internationell begränsad återförsäljning (*international simple resale*, ISR). De tillhandahåller tjänster, huvudsakligen på partiförsäljningsnivå, till inhemska nätoperatörer och till stora affärskunder, på godkända internationella rutter (inklusive Förenade kungariket–Förenta staterna), genom att hyra internationella privata förhyrda förbindelser antingen från BT eller Mercury och överföra trafik på

dessa linjer. Fastän användningen av privata förbindelser ger ISR-operatörer möjlighet att kringgå ordningen med avräkningstaxor och att erbjuda taxor som vanligtvis är lägre än de taxor som befintliga förbindelseoperatörer kan erbjuda, tillhandahålls internationella privata förhyrda förbindelser i slutkundsledet endast på basis av självkostnad plus pålägg, vilket gör dem betydligt dyrare än kapacitet som erhålls genomn oåterkalleliga rättigheter. Tillgång till kapacitet genom oåterkalleliga rättigheter på skäliga vilkor förefaller därför vara en väsentlig förutsättning för nya IFL-operatörers inträde på marknaden och därigenom för utvecklingen av konkurrensen på den brittiska marknaden för internationella teletjänster.

(64) Som nämnts ovan råder för närvarande kapacitetsbrist på befintliga transmissionsförbindelser mellan Förenade kungariket och Förenta staterna och det råder också en betydande osäkerhet huruvida ytterligare kapacitet på de planerade kablarna kommer att vara tillräcklig för att täcka en snabbt ökande efterfrågan. Mot bakgrund av parternas kapacitetsrättigheter, i synnerhet på den brittiska sidan av befintliga transatlantiska kablar, är det sannolikt att den förelsagna företagssammanslagningen – såsom den har anmälts till kommissionen – skulle stärka BT:s dominerande ställning på marknaden för internationella taltelefonitjänster på rutten Förenade kungariket–Förenta staterna.

(65) En sådan förstärkning skulle vara en följd av parternas ökade kontroll av kabelkapaciteten och deras unika möjlighet att själv-korrespondera på ett sätt som inte skulle vara tillgängligt för parternas befintliga konkurrenter. Kombinationen av BT:s och MCI:s kabelkapacitet skulle dessutom göra det möjligt för den sammanslagna enheten att i ännu högre grad begränsa eller kontrollera eventuella nya aktörers möjligheter till inträde på marknaden.Den anmälda företagssammanslagningen skulle därför göra det möjligt för BT att i väsentlig grad försvaga utvecklingen av ett effektivt konkurrenstryck vad gäller företagets marknadsbeteende i samband med tillhandahållandet av internationella taltelefonitjänster på rutten Förenade kungariket–Förenta staterna. De åtaganden som gjorts av parterna (se del VI nedan) att frigöra all den överlappande transatlantiska kabelkapacitet som uppstår till följd av företagssammanslagningen och att underlätta befintliga operatörers möjlighet att själv-korrespondera undanröjer emellertid de farhågor beträffande konkurrensen som beskrivs ovan.

Audiokonferenser

(66) BT och MCI (det sistnämnda genom Darome) konkurrerar i Förenade kungariket på marknaden för audiokonferenstjänster. Inom gemenskapen är Darome även verksamma i Tyskland, Frankrike och Irland. Daromes huvudsakliga intäkter inom gemenskapen härrör från Förenade kungariket. Darome använder även Mercury som underleverantör av tjänster och intäkterna härifrån utgör ytterligare [. . .](20) av den totala brittiska marknaden. Parterna uppskattade att BT har en marknadsandel på ca [. . .](21) i Förenade kungariket och på [. . .](22) inom gemenskapen som helhet. De uppskattar MCI:s marknadsandel till [. . .](22) i Förenade kungariket och [. . .](23) inom gemenskapen som helhet.

(67) Tabellen nedan visar BT:s och MCI:s kombinerade andel av marknaden för tillhandahållande av audiokonferenser i Förenade kungariket:

	1993	1994	1995
BT	(1)	(1)	(1)
MCI	(1)	(1)	(1)
Sammanlagt	(1)	(1)	(1)
Övriga	(1)	(1)	(1)
Marknadsvärde (miljoner ecu)	(1)	(1)	(1)

(1) Struket. Affärshemlighet.
Källa: parternas anmälan.

(68) Ingen av de övriga konkurrenterna har en marknadsandel på över 10 %. BT:s och MCI:s sammanlagda andel har ökat betydligt under de tre senaste åren, och uppgick till [. . .](24) år 1995.

(69) Parterna har understrukit att dessa uppgifter är deras bästa uppskattningar, eftersom pålitliga uppgifter om den totala marknaden saknas. Oberoende av om dessa uppgifter är korrekta, är det uppenbart att den anmälda företagssammanslagningen leder till en sammanslagning av de två huvudkonkurrenterna på denna marknad. Övriga leverantörer står endast för en bråkdel av det sammanlagda försäljningsvärdet av BT:s och Daromes tjänster.

Hinder för inträde på marknaden

(70) Parterna hävdar att den anmälda transaktionen inte skapar eller förstärker en dominerande ställning på marknaden för tillhandahållande av audiokonferenstjänster i Förenade kungariket, eftersom marknaden är relativt omogen och har en hög årlig tillväxttakt (tabellen i punkt 67 visar att marknaden nästan har fördubblats under perioden 1993–1995). Denna starka tillväxt borde dra till sig nya företag, i synnerhet som hindren för inträde är relativt obetydliga. I detta hänseende har parterna anfört att

(20) Mindre än 15 %.
(21) Mellan 50 % och 60 %.
(22) Mellan 30 % och 40 %.
(23) Mindre än 25 %.
(24) Över 80 %.

distribution med ensamrätt inte spelar någon väsentlig roll på denna marknad och att de investeringar som krävs för att starta ett företag som tillhandahåller audiokonferenser är relativt små. De har dessutom uppgivit att befintliga myndighetskontroller i Förenade kungariket skulle hindra den sammanslagna enheten från att diskriminera mot potentiella konkurrenter vad gäller villkor eller beviljande av tillträde till grundläggande tjänster.

(71) Kommissionens undersökning har bekräftat att de investeringar som är nödvändiga för att starta ett företag som tillhandahåller audiokonferenser är begränsade. Ett litet nystartat företag kan ha totala anläggningstillgångar till ett värde som understiger 1 miljon pund sterling. Vad gäller utrustning krävs först och främst en brygga, som kostar mindre än 500 000 pund sterling. För audiokonferenser behövs ingen utrustning hos kunderna. Man måste därför dra slutsatsen att investeringar i utrustning inte utgör det viktigaste hindret för inträde på marknaden.

(72) Enligt källor på marknaden underlättar emellertid inte det faktum att audiokonferensmarknaden ökar i snabb takt inträdet på marknaden. Marknaden växer huvudsakligen genom en ökad användning av audiokonferenstjänster bland befintliga kunder snarare än genom en utökning av antalet kunder. Enligt dessa källor försvårar detta möjligheterna till inträde på marknaden, eftersom nya aktörer måste få BT:s och Daromes kunder att byta till en ny, oprövad leverantör.

(73) Även om investeringsbehoven är relativt låga kan hindren för inträde likväl vara betydande, eftersom audiokonferensverksamheten är mera styrd av programvaror/tjänster än av hårdvara/teknik. I detta sammanhang kan det vara svårt att ta upp kampen med de etablerade företagens goda rykte och erfarenhet, i synnerhet som audiokonferenstjänster vanligtvis endast utgör en bråkdel av kostnaderna för telekommunikationstjänster.

(74) Intäkterna från audiokonferensverksamheten kommer från fakturering till kunderna av tjänsten som sådan (administration och övervakning av audiokonferensen genom en tjänsteoperatör, tillhandahållande av protokoll eller bandinspelning av audiokonferensen) och för den samtalstid som utnyttjas av deltagarna i konferensen. Intäkterna från trafiken går till teleoperatören som äger linjerna över vilka samtalen förmedlas, och inte till leverantören av audiokonferenstjänsten. Detta gör det svårare för en ny aktör att åstadkomma tillräckliga intäkter för att göra inträdet intressant. Den mycket starka ställning som innehas av en kombinerad BT/Darome-enhet, med en marknadsandel på omkring [. . .] ([25]), gör det dessutom svårare för en ny aktör att åstadkomma de intäkter som krävs för lönsamhet.

([25]) Över 80 %.

(75) Det förefaller därför som om hindren för inträde kan vara avsevärda och effektivt kan förhindra inträde i en omfattning som skulle medföra konkurrens för ett sammanslaget BT/Darome UK. Transaktionen, såsom den har anmälts, skulle då skapa eller förstärka en dominerande ställning på marknaden för tillhandahållande av audiokonferenstjänster i Förenade kungariket. Det åtagande som gjorts av parterna (se del VI), genom vilket Darome UK kommer att avyttras, bör emellertid effektivt undanröja de farhågor beträffande konkurrensen som beskrivs i föregående stycken.

VI. PARTERNAS ÅTAGANDE

(76) I syfte att undanröja kommissionens farhågor beträffande den föreslagna företagssammanslagningens sannolika inverkan på konkurrensen har parterna erbjudit sig att göra följande åtaganden:

"1. *Kabelkapacitet mellan Förenade kungariket och Förenta staterna på den östra sidan*

Kommissionen hyste farhågor att det i samband med tjänster för automatiskt uppkopplade utlandssamtal (IDD) och internationella privata förhyrda förbindelser (IPLC) mellan Förenade kungariket och Förenta staterna fanns en potentiell flaskhals på den östra sidan av de transatlantiska kablar som används för att överföra sådana tjänster mellan Förenta staterna och Förenade kungariket.

För att erhålla ett godkännande av den föreslagna koncentrationen (företagssammanslagningen) mellan British Telecommunications plc (BT) och MCI Communications Corporation (MCI), gör de anmälande parterna följande åtagande under 12 månader från dagen för kommissionens beslut att godkänna företagssammanslagningen:

a) Det antal förbindelser som utgör parternas nuvarande "överlappande" (*) kapacitet, som bestämts för att tillhandahålla sådana tjänster mellan Förenade kungariket och Förenta staterna, kommer utan dröjsmål att göras tillgängliga på TAT 12/13 för försäljning (antingen den östra halvan eller på basis av en hel förbindelse) på grundval av en oåterkallelig nyttjanderätt

(*) Överlappande kapacitet är den ökning av kapaciteten på den östra sidan som förvärvats av den sammanslagna enheten till följd av förvärvet av MCI:s kapacitet. Kapacitet som termineras i Förenade kungariket och används eller är bestämd för utsträckning till tredje land, eller kapacitet som termineras i tredje land och inte används eller är bestämd för utsträckning till Förenade kungariket, är inte medräknad.

(IRU) till nya internationella förbindelseoperatörer (IFL-operatörer) i Förenade kungariket. (Detta gäller 126 2Mbit hela förbindelser.)

Om ytterligare "överlappande" kapacitet förvärvas från den designkapacitet som för närvarande återstår på TAT 12/13 och som skall tilldelas delägarna i eller omkring juni 1997, kommer det antal förbindelser som utgör denna ytterligare överlappning också att utan dröjsmål göras tillgängligt för försäljning på grundval av oåterkalleliga nyttjanderättigheter.

Förbindelser som görs tillgängliga i enlighet med detta stycke kommer att säljas till ett icke diskriminerande självkostnadspris överenskommet med Office of Telecommunications (OFTEL), dvs. till ett pris som är baserat på summan av kapitalkostnaderna för kapaciteten, ränta och underhållsavgifter minus BT:s andel av TAT 12/13-konsortiets vinst vid försäljningen av kapaciteten till ett pris som överstiger ekvivalentvärderingen av tillgången. BT kommer att tillämpa denna metod tills dess att någon annan grundval eventuellt avtalas med OFTEL.

De förbindelser till vilka hänvisning görs i detta led a) kommer att bjudas ut till försäljning i första hand till brittiska IFL-operatörer som varken är delägare eller har anknytning till en delägare i TAT 12/13 och till IFL-operatörer i Förenade kungariket som är delägare eller har anknytning till en delägare i TAT 12/13, men vars befintliga ägarintresse inte överstiger 0,2 % av systemets designkapacitet, på det villkoret att denna kapacitet inte är avsedd för transit.

Om den erbjudna kapaciteten inte helt tagits i anspråk den 31 december 1997, kommer den att göras tillgänglig för operatörer på en grundval som skall överenskommas med kommissionen.

b) BT:s internationella privata förhyrda förbindelser mellan Förenade kungariket och Förenta staterna (halva förbindelser på den östra sidan), vilka för närvarande används för internationell återförsäljning (ISR), omvandlas till oåterkalleliga nyttjanderätter på begäran av ISR-operatören. (Detta är tillämpligt på [. . .][26] halva förbindelser).

BT åtar sig att omvandla sådana internationella privata förhyrda förbindelser till oåterkalleliga nyttjanderätter på sådant sätt att ISR-operatörer som blir IFL-operatörer kommer att ha samma finansiella ställning som om deras internationella privata förhyrda förbindelser var planerade att upphöra den dag omvandlingen äger rum.

c) Att till korrespondenter i USA eller till företag med anknytning till dem i Förenade kungariket, på deras begäran och utan dröjsmål sälja matchande halva förbindelser på den östra sidan som för närvarande ägs av BT och används för gemensamt tillhandahållande av tjänster för internationella automatiskt uppkopplade samtal/internationella privata förhyrda förbindelser (IDD/IPLC) tillsammans med dessa korrespondenter. (Detta är tillämpligt för [. . .][27] halva förbindelser.)

d) Att på begäran av kommissionen inlämna en rapport om status för genomförandet av detta åtagande (inklusive användning av kapacitet på TAT 12/13 som inte är amerikansk eller brittisk).

Överföringen av kapacitet på den östra sidan kommer att ske i enlighet med BT:s brittiska licensvillkor och vara föremål för övervakning av Förenade kungarikets oberoende tillsynsmyndighet, OFTEL.

2. *Audiokonferenser*

Kommissionen uttryckte farhågor beträffande den sammantagna marknadsandel som skulle bli följden om BT:s och MCI:s verksamheter vad gäller audiokonferenser i Förenade kungariket slogs samman.

Parterna samtycker till att avyttra Daromes affärsverksamhet på audiokonferensområdet i Förenade kungariket (verksamheten) som en fungerande affärsverksamhet på följande grundval:

a) Parterna skall, med verkan från slutförandet av företagssammanslagningen, göra sitt yttersta för att ordna en försäljning av verksamheten, till ett skäligt marknadsvärde, inklusive alla dess tillgångar och de immateriella rättigheter som är nödvändiga för dess nuvarande verksamhet.

b) Parterna skall upprätthålla verksamheten som en juridiskt separat enhet och driva den på ett sådant sätt att den bevarar sin bärkraft, sin säljbarhet och sitt värde fram till försäljningen och det slutliga avyttrandet.

c) Före försäljningen av verksamheten skall parterna hålla verksamheten åtskild från BT:s audiokonferensverksamhet i Förenade kungariket. Strukturella förändringar i verksamheten fram till dagen för en sådan försäljning får inte företas av parterna förrän två veckor efter det att parterna har underrättat kommissionen om sådana föreslagna förändringar och kommissionen inte skriftligen klart har opponerat sig mot en sådan föreslagen förändring.

[26] Struket. Affärshemlighet.

[27] Struket. Affärshemlighet.

d) Före försäljningen av verksamheten skall parterna säkerställa att verksamheten sköts åtskilt från BT:s audiokonferensverksamhet i Förenade kungariket, med separat ledning. Parterna skall inte utse eller överföra personal från BT:s audiokonferensverksamhet till ledningen för verksamheten.

e) Parterna skall säkerställa att BT:s audiokonferensverksamhet inte erhåller några affärshemligheter som hänför sig till verksamheten.

f) Parterna skall så snart det rimligen är genomförbart efter att de mottagit kommissionens beslut om att företagssammanslagningen godkänns till kommissionen inlämna en förteckning med tre förslag på revisionsbyråer eller investeringsbanker. En sådan byrå eller bank skall efter godkännande av kommissionen utses som en oberoende expert. Om kommissionen begär det, skall en sådan expert till kommissionen och parterna rapportera huruvida parterna uppfyller stycke b ovan.

g) Om verksamheten inte har sålts efter [...][28] från dagen för slutförandet av företagssammanslagningen (första etappen), skall parterna med kommissionens godkännande utse en förvaltare för verksamheten (en sådan förvaltare kan vara den expert som utses i enlighet med stycke f ovan). Villkoren för förordnandet skall vara sådana att förvaltaren gör sitt yttersta för att avyttra verksamheten till ett skäligt marknadsvärde och sådana övriga villkor som kan komma att avtalas mellan parterna och kommissionen inom [...][28] från slutet av den första etappen (andra etappen).

h) Om förvaltaren inte har sålt verksamheten i enlighet med stycke g ovan vid slutet av den andra etappen, skall förvaltaren vara förpliktigad att sälja verksamheten till det bästa möjliga pris han rimligtvis kan erhålla inom [...][28] från slutet av den andra etappen. (Återstående villkor beträffande förordnandet av förvaltaren skall fortsätta att gälla.)

i) Parterna eller i förekommande fall förvaltaren skall till kommissionen skriftligen anmäla vem den föreslagna köparen av verksamheten är. Om kommissionen inte inom tio arbetsdagar efter erhållandet av en sådan anmälan skriftligen har underrättat parterna om något annat, skall den föreslagna köparen anses vara godtagbar för kommissionen.

3. *Allmänt*

Dessa åtaganden upphör att gälla om företagssammanslagningen inte fullföljs."

[28] Struket. Affärshemlighet.

VII. BEDÖMNING AV ÅTAGANDET

Kabelkapacitet mellan Förenade kungariket och Förenta staterna på den östra sidan

(77) De åtaganden som gjorts av parterna vad gäller deras nuvarande och framtida överlappande kapacitet på TAT 12/13 bör vara tillräckliga för att möjliggöra inträde av nya IFL-operatörer till priser som motsvarar BT:s verkliga kostnad för att förvärva kapacitet från kabelkonsortiet. TAT 12/13 är den nyaste och största transatlantiska kabeln mellan Förenade kungariket och Förenta staterna och kapaciteten på den kabeln sägs kosta mycket mindre än på den näst billigaste kabeln på samma rutt. Dessutom kommer parternas kapacitet på TAT 12/13 att på begäran göras tillgänglig på basis av hela förbindelser, vilket sannolikt kommer att underlätta inträdet för nya konkurrenter, eftersom dessa inte nödvändigtvis kommer att vara tvingade att betala avgifter för terminering av samtal till en korrespondent på den andra sidan, eller att övertala korrespondenten att antingen erbjuda kostnadsbaserade termineringstaxor eller att sälja oåterkalleliga nyttjanderätter för korrespondentens matchande halva förbindelser.

(78) Många av de nya innehavarna av förbindelselicenser är redan aktiva som återförsäljare. På senare år har telebolag som använder internationell begränsad återförsäljning (ISR) ur konkurrenssynpunkt varit den mest effektiva utmaningen av BT:s och Mercurys duopol i Förenade kungariket. Återförsäljare kan emellertid endast verka genom att hyra internationella privata förhyrda förbindelser antingen från BT eller från Mercury till slutkundspriser, vilket oundvikligen begränsar deras konkurrensmässiga inflytande på de befintliga förbindelseoperatörernas uppträdande på marknaden. För närvarande möter de samma problem som alla nya aktörer som söker kostnadsbaserade förbindelser, nämligen liten tillgänglig kapacitet, men deras problem försvåras av den finansiella börda som orsakas av befintliga internationella privata förhyrda förbindelser, som de måste fortsätta att betala för, eller betala straffavgifter för förtida annullering. BT:s åtagande att tillåta internationella återförsäljare (ISR) att omvandla befintliga internationella privata förhyrda förbindelser till oåterkalleliga nyttjanderätter under de förutsättningar och på de villkor som beskrivs ovan bör undanröja problemet genom att göra det möjligt för dessa företag att omvandla sina hyrda förbindelser till kostnadsbaserade förbindelser.

(79) Parternas befintliga konkurrenter skulle i princip kunna besluta att svara på sammanslagningen med att antingen självkorrespondera eller med att omfördela trafikflödena mellan sig själva för att hålla jämna steg med BT:s/MCI:s förstärkta konkurrensställning. De kan emellertid hindras från att göra

detta så länge som många av de amerikanska operatörernas befintliga halva förbindelser liksom idag förblir konfigurerade med BT på den östra sidan. Ur teknisk synvinkel skulle det vara relativt enkelt att konfigurera om sådana förbindelser så att de inte längre är matchade med BT. Detta skulle dock kräva BT:s samtycke, något som företaget kanske inte så gärna lämnar. Alternativet att förvärva ny kapacitet skulle inte föreligga innan nya kablar har tagits i produktion. Erbjudandet att tillåta BT:s amerikanska korrespondenter att konfigurera om de halva förbindelser som för närvarande är matchade med BT på den östra sidan skulle öka takten med vilken konkurrenterna antingen kan få tillträde till transatlantiska förbindelser "end-to-end" för att kunna självkorrespondera, eller förändra sina egna befintliga korrespondentrelationer vad gäller rutten mellan Förenade kungariket och Förenta Staterna.

(80) Följderna av de åtaganden som gjorts av parterna kommer att vara att i) kabelkapacitet kommer att göras tillgänglig för nya aktörer, och ii) etablerade befintliga operatörer som redan har tillgång till kabelkapacitet kommer att kunna självkorrespondera på rutten mellan Förenade kungariket och Förenta Staterna om de så önskar. Åtagandena undanröjer därför effektivt en eventuell förstärkning av en dominerande ställning till följd av den anmälda sammanslagningen.

Audiokonferenser

(81) Parternas åtagande att avveckla Darome innebär att den anmälda transaktionen inte skulle medföra någon ytterligare koncentration vad gäller tillhandahållande av audiokonferenstjänster i Förenade kungariket eller någon utökning av försäljnings- och marknadsandelarna för BT:s audiokonferensverksamhet i Förenade kungariket före företagssammanslagningen.

(82) Av dessa skäl anser kommissionen att parternas åtagande, förutsatt att det fullgörs på ett korrekt sätt, bör medverka till att undanröja de angivna farhågorna beträffande konkurrensen och säkerställa att den föreslagna sammanslagningen inte leder till en förstärkning av BT:s dominerande ställning på marknaden för internationella taltelefonitjänster på rutten Förenade kungariket–Förenta staterna, eller till skapandet eller förstärkningen av den sammanslagna enhetens dominerande ställning på marknaden för audiokonferenstjänster i Förenade kungariket.

(83) Kommissionen kommer att övervaka fullföljandet av detta åtagande genom att begära rapporter om och när det är skäligt i enlighet med stycke 1 d i parternas åtagande (se punkt 76 i ingressen).

VIII. SLUTSATS

(84) Den koncentration som anmäldes av BT och MCI den 18 december 1996 avseende en fusion av de anmälande parterna bör förklaras förenlig med den gemensamma marknaden och med EES-avtalets funktion, under förutsättning att de åtaganden som parterna gjort till kommissionen helt och hållet uppfylls vad gäller deras nuvarande och framtida rättigheter avseende kapacitet på transatlantiska sjökablar och Daromes audiokonferensverksamhet, i enlighet med punkt 76 i ingressen till detta beslut.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den koncentration som anmäldes av BT och MCI den 18 december 1996 avseende en fullständig sammanslagning av deras respektive affärsverksamheter förklaras förenlig med den gemensamma marknaden och med EES-avtalets funktion, under förutsättning att de åtaganden som parterna gjort till kommissionen helt och hållet uppfylls, i enlighet med punkt 76 i ingressen till detta beslut.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till:

British Telecommunications plc
81 Newgate Street
London EC1A 7AJ
Förenade kungariket

och

MCI Communications Corporation
1801 Pennsylvania Avenue, NW
Washington, DC 20006
USA

Utfärdat i Bryssel den 14 maj 1997.

På kommissionens vägnar
Karel VAN MIERT
Ledamot av kommissionen